

Scholingstrajecten Nederlandse maakindustrie verdienen navolging, geen vervolging

Enkele weken geleden ontving minister-president Mark Rutte het nieuwste rapport van de Wetenschappelijke Raad voor Regeringsbeleid (WRR), 'Naar een lerende economie.' Waren in het verleden de WRR-rapporten nog wel eens theoretisch en abstract, dit keer is de boodschap van dit alom gerespecteerde adviesorgaan kraakhelder: om serieus en duurzaam uit de huidige economische crisis te geraken, zal de Nederlandse overheid intensief en langdurig moeten investeren in een lerende, zich steeds verbeterende economie. Het verdienvermogen van Nederland, zo stelt de WRR, zal op de lange termijn worden bepaald door de mate waarin mensen, bedrijven en opleidingen flexibel kunnen reageren op zich steeds sneller opvolgende marktvernieuwingen. Zonder leergierige veerkracht redden we het straks niet meer.

De WRR baseert deze conclusies op doorwrochte wetenschappelijke studies, maar ook in de praktijk kunnen we constateren dat lerende, zichzelf opleidende organisaties beter bestand zijn tegen economisch zwaar weer dan bedrijven die niet of nauwelijks investeren in scholing van hun personeel. Vooral in de Nederlandse maakindustrie blijkt dat bedrijven, die het opleiden en verbeteren van personeel hoog in het vaandel hebben, de huidige crisis soepeler door lijken te komen. Logisch: wie meer 'gereedschap' tot zijn beschikking heeft, reageert sneller en makkelijker op economische veranderingen. Tot voor kort heeft de overheid deze logica altijd onderkend en aangemoedigd door bijscholing- en nascholingstrajecten in de maakindustrie fiscaal aantrekkelijk te maken voor de betrokken bedrijven. Brancheorganisaties en ondernemers die extra wilden investeren in scholing en onderwijs werden door de overheid ondersteund en kregen een pluim: scholing werd ook vóór het uitkomen van het nieuwste WRR-rapport al gezien als een goede methode om de crisis het hoofd te bieden.

Op deze manier hebben de afgelopen jaren duizenden werknemers in de maakindustrie een nascholingstraject gevolgd, waardoor ze nu makkelijker, sneller en effectiever worden ingezet bij veranderingen en innovaties, die noodzakelijk zijn om de crisisstormen te doorstaan.

Om een concreet voorbeeld te geven: begin 2008 was ca. 80% van de werknemers in de timmerindustrie niet relevant opgeleid. In 2012 was dat percentage meer dan gehalveerd. Prachtig! Precies zoals de WRR het graag ziet.

Helaas, de overheid is van mening veranderd. De Wet educatie en beroepsopleidingen (WEB), die voorzag in fiscale voordelen voor genoemde scholingstrajecten, loopt eind 2013 af. Nog vreemder is echter dat de belastingdienst de afgelopen maanden is begonnen met het terugvorderen van de belastingvoordelen, die maakbedrijven de afgelopen jaren in het kader van deze wet hebben verkregen. Wat jarenlang mocht en zelfs via het Europees Sociaal Fonds werd aangemoedigd, blijkt nu met terugwerkende kracht toch niet toegestaan. Vanwaar deze ommekeer? Is er massaal misbruik gemaakt van de voordeelregelingen? Nee, er is niets dat daarop wijst. In tegendeel, alles is via Europese aanbestedingsregelingen tot stand gekomen. Is de belastingdienst op korte termijn op zoek naar geld? Is scholing bij nader inzien toch een slecht idee? Dat zal toch niet?

Nee, *natuurlijk* niet. Het zit natuurlijk anders. De relevante ministeries zijn het rapport 'Naar een lerende economie' serieus aan het lezen en komen binnenkort tot de conclusie (a) dat de wijze waarop de Nederlandse maakindustrie investeert in leertrajecten een schoolvoorbeeld is van duurzaam investeren en (b) dat het willekeurige paniekvoetbal van de belastingdienst richting bonafide maakbedrijven een onhandige dwaling is. Natuurlijk! Dat kan niet anders, toch?

W.H. Olthof
Directeur
Nederlandse Branchevereniging voor de Timmerindustrie

Nederlandse Branchevereniging voor de Timmerindustrie
Postbus 24, 1400 AA Bussum
tel. (035) 694 70 14
fax. (035) 694 49 10
e: w.olthof@nbvt.nl
i: www.nbvt.nl